

PART THREE

GRAMMATICAL REVIEW AND SENTENCE WRITING

***SENTENCE
WRITING
PREVIEW***

Correct or incorrect sentence can be principally reviewed through the following major aspects:

- ***NP-VP (Noun Phrase - Verb Phrase)***

- ***Agreement***

 - Subject - Verb*

 - Pronoun with Its Antecedent*

- ***Tenses of Verbs***

 - Sequence of Tenses*

- ***Basic English Patterns***

- ***Modification***

- ***Special Group of Verbs***

 - etc.*

ประโยคที่ถูกต้อง ดูที่ตรงไหน

ต้องดูคำทุกคำที่ประกอบกันเข้าเป็นประโยค แต่มีจุดที่สำคัญที่ต้องเป็นไปตามหลักและกลไก (mechanics) ของภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1. ดูว่าประโยคมีทั้ง *Noun Phrase* และ *Verb Phrase* หรือไม่

NP (Noun Phrase) ภาคประธาน คือ ผู้กระทำการ หรือผู้แสดง (performer หรือ doer) กับมี *VP (Verb Phrase) ภาคแสดง* คือ บอกให้รู้ว่าทำอะไร และอาจมีรายละเอียดเพิ่มเติมว่า ทำที่ไหน อย่างไร กับใคร

ลองพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่ามีทั้ง *NP* และ *VP* หรือไม่

- a. The rumor is true.
- b. The pain has gone.
- c. Come in, please.
- d. Mailing the letter.
- e. Fly South in the winter.

a. The rumor	is true.
b. The pain	has gone.
c. (You)	Come in, please!

ข้อ c. เป็นประโยค *Imperative Sentence* ลักษณะเชื้อเชิญ (*request*) อนุญาตให้ประธาน หรือ ผู้กระทำได้ เพราะสื่อสารกันเข้าใจ เพราะหมายถึง บุรุษที่สอง คือ “You” เป็นผู้ที่บุรุษที่หนึ่งพูดด้วย จะใส่ “You” ทุกครั้งก็ได้แต่ไม่นิยม

ข้อ d. ความนี้ไม่สมบูรณ์ไม่นับเป็นประโยค เป็นเพียงกลุ่มคำ
กับ e.

Mailing the letter. (*การส่งจดหมาย*)

Fly South in the winter. (*บินลงใต้ในฤดูหนาว*)

ไม่ว่าใครส่งจดหมาย ใคร หรือ อะไรบิน ถ้าจะให้ถูกก็ทำให้ครบทั้ง

NP และ **VP** อาจจะเขียนว่า

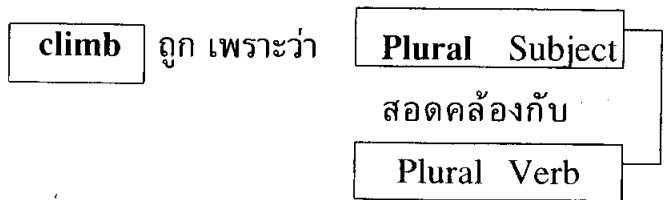
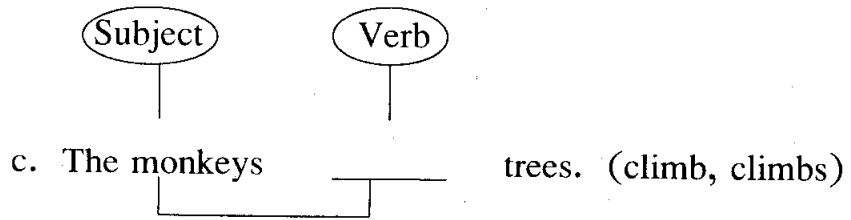
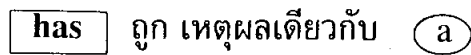
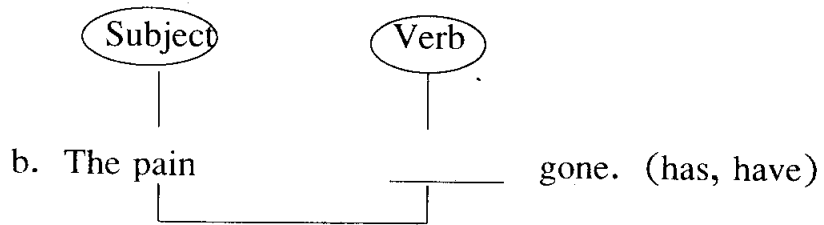
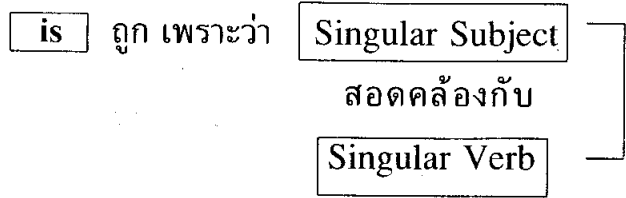
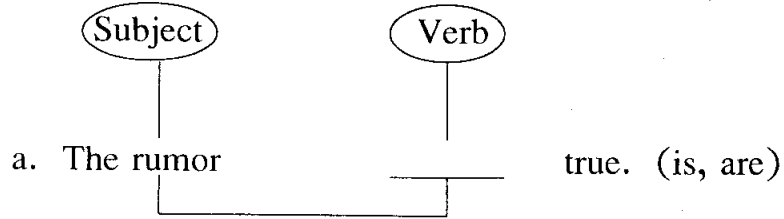
I mailed the letter.

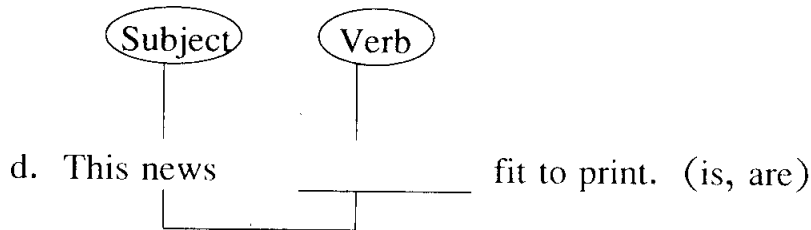
Birds fly South in the winter.

ว่านรายละเอียดใน Noun Phrase – Verb Phrase

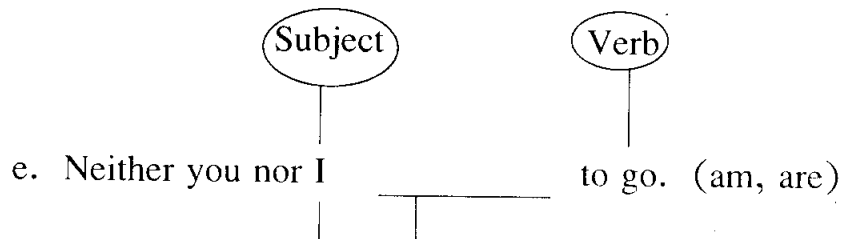
2. ความสอดคล้อง (agreement)

2.1 ดูว่า Subject ใน NP นั้น สอดคล้องกับ Verb ใน VP หรือไม่

is ถูก แม้ news จะมี 's' แต่ความหมายเป็น
Singular noun

am ถูก เมื่อมี **Neither nor** ให้ยึดถือ **noun** หรือ
pronoun หลัง **nor** เป็นหลัก

2.2 เมื่อดู 2.1 แล้ว ถ้าในประโยคนั้นมีการใช้ pronoun คือ คำแทน noun ในทุกลักษณะก็ให้ดูว่าสอดคล้องกันหรือไม่

ตัวอย่าง -->

a. Anyone can lose _____ license. (his, their)

his ถูก เพราะคำ 'anyone' เป็น **Singular Pronoun**
 คำที่แสดงเป็นเจ้าของ คือ **'his'** ก็แสดง
Singular Possessive Adjective

b. I saw a boy _____ looked like you. (who, which)

who ถูก เพราะ คำแทน noun ข้างหน้า (ที่เรียกว่า
 'pronoun antecedent') คือ คำว่า "boy" ซึ่ง
 เป็นคนต้องใช้ **'who'**

อย่าลืม

ต้องให้ถูกต้องทั้งข้อ 2.1 และ 2.2 ย้อนไปพิจารณาทั้ง 2 ประโยคนี้น
ในข้อ 2.1

a. Anyone *can lose* his license.

b. I *saw* a boy who *looked* like you.

ข้อสังเกต

--> **ขีดล่าง** แสดงความสอดคล้องตามข้อ 2.1

ขีดบน แสดงความสอดคล้องตามข้อ 2.2

ว่านรายละเอียดใน AGREEMENT

3. ดูว่าการใช้กริยาถูกต้องตาม 'tense' หรือไม่

กริยาในภาษาอังกฤษต้องผัน (*inflected*) ตลอดเวลาให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ใช้รูปของกริยาแตกต่างกันเมื่อเหตุการณ์เกิดในปัจจุบัน (*present*) อดีต (*past*) หรืออนาคต (*future*) ฉะนั้น ต้องรู้จักกริยา 3 ช่อง และใช้ให้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น >>>

Present	Past	Past Participle
is	was	been
are	were	been
go	went	gone
cut	cut	cut
play	played	played

แต่ละช่องใช้อย่างไร ช่องใดสามารถมีกริยาช่วย (auxiliary verb) เข้ามาเกี่ยวข้องได้บ้าง หรือถ้ามีกริยาช่วยมาเกี่ยวข้องแล้วกริยาเต็มต้องผันรูปไปอย่างไร

เรื่อง tense เป็นเรื่องใหญ่และก่อให้เกิดปัญหาแก่คนไทยมากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะเรียนเท่าไร ท่องเท่าไร ใ้เท่าไร ก็ไม่ซึ่งหรือไม่เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งจนสามารถเข้าใจได้คล่องแคล่วถูกต้องเหมือนภาษาของตัวเอง สาเหตุที่สำคัญเพราะว่า

ระบบหรือกลไกเกี่ยวกับ “การใช้เวลา - temporal concept”
ของภาษาไทยกับภาษาอังกฤษต่างกันค่อนข้างจะสิ้นเชิง

ภาษาไทยเราเพิ่มคำด้วยวรรณยุกต์จากคำเดิม เมื่อเปลี่ยนวรรณยุกต์ ก็เปลี่ยนคำ เปลี่ยนเสียง เปลี่ยนความหมาย เช่น เสื่อ เสื่อ เสื่อ ภาษาไทยของเราจึงเป็น “Tonal Language” ส่วนภาษาอังกฤษเป็น “Inflectional Language” เป็นภาษาที่กริยาต้องผันตลอดเวลา ต้องผันไปใช้รูปที่สอดคล้องกับประธาน (subject) และสอดคล้องกับเวลาเกิดของเหตุการณ์ (tense)

ที่พิเศษและต่างกับ อย่างสิ้นเชิงก็คือ เรื่องของการใช้คำกริยา (verb)

ตัวอย่าง >>>

แดง	กิน	ข้าว
แดงกับดำ	กิน	ข้าว
แดง	กิน	ข้าว แล้ว
แดง	กำลังกิน	ข้าว
แดงกับดำ	จะกิน	ข้าว
แดงกับดำ	เคยกิน	ข้าว ด้วยกัน
แดง	กำลังจะกิน	ข้าว อยู่แล้ว

ในภาษาไทยเรานั้นกริยาทุกคำเราใช้ คำเดียวคำเดิม (base verb) คือ คำไหนก็ตามนั้น มิได้เปลี่ยนไปตาม **ประธาน** แม้ว่าเป็น **เอกพจน์** หรือ **พหูพจน์** มิได้เปลี่ยนไปตาม **เวลา** (tense) ที่เหตุการณ์เกิด ไม่ว่าจะปัจจุบัน อดีต อนาคต แต่เราก็มีกลไกของเราที่เราไม่เคยสับสนในความหมาย เราสื่อสารกันได้ตรงกันทุกคน เราใช้ **คำ** เข้ามาช่วย คำที่เกี่ยวกับเวลาต่าง ๆ เหล่านี้ เราเรียกว่า “temporal particle” เช่น

จะ	อยู่	อดีต
แล้ว	เมื่อวาน	อนาคต
เคย	พรุ่งนี้	วันก่อน
วันอาทิตย์	ฯลฯ	

จากประโยคข้างบนจะเห็นว่าเรารู้โดยธรรมชาติในฐานะคนไทย รู้ภาษาไทย คือ รู้ในสายเลือด (intuition) ใช้เป็น ใช้ถูก ไม่สับสน แม้ประโยคสุดท้ายจะมีคำเกี่ยวกับเวลาเข้าไปเกี่ยวข้องหลายคำ ถ้าแยกแต่ละคำก็จะบอกเวลาที่เป็นทั้ง ปัจจุบัน (กำลัง, อยู่) บอกอดีต (แล้ว) บอกอนาคต (จะ) แต่เมื่อทุกคำนำมาใช้และวางเรียงกันเช่นนี้ คนไทยทุกคนรู้และเข้าใจโดยธรรมชาติว่า **แดงจวนจะลงมือกินข้าว**

ถ้าเป็นภาษาอังกฤษก็เรียกว่า **close future** หรือ **near future** (อนาคตที่จวนเจียนจะถึงอยู่แล้ว)

ลองพิจารณา การผันรูปกริยา (inflected verb) ในภาษาอังกฤษ ผันต่างรูปก็ต่างเวลา ต่างความหมาย และยังบอกให้รู้ว่าสอดคล้องกันกับประธานหรือไม่ เช่น

a.	Ron	<i>eats</i>	his dinner at six o'clock.
b.	Ron	<i>ate</i>	his dinner at six o'clock.
c.	Ron	<i>is eating</i>	his dinner.
d.	Ron	<i>has eaten</i>	his dinner.
e.	Ron	<i>will eat</i>	his dinner.
f.	Ron and Pam	<i>eat</i>	their dinner at home.
g.	Ron and Pam	<i>ate</i>	their dinner at home.

จากข้อ a-c เมื่อ “Ron” เป็น Singular Subject รูปของ verb “eat” ก็ถูกผันใช้ให้ถูกต้องตรงกับเหตุการณ์ เมื่อผันไปใช้รูปใดก็จะมีความหมายกำหนดบังคับเป็นอัตโนมัติ รับรู้และเข้าใจกันทุกคนที่รู้ภาษาอังกฤษ

โปรดสังเกต

ข้อ a กับ b ทุกคำเหมือนกันหมด ต่างกันที่กริยาข้อ a. “eats”

ข้อ b. “ate” ความหมายและเวลาของเหตุการณ์ต่างกันโดยสิ้นเชิง

ข้อ a. นั้น เป็นที่เข้าใจกันว่า

รอนทานอาหารเย็นตอน 6 โมงเย็น

(เป็นปกติหรือเป็นประจำทุกวัน)

แม้จะไม่มีคำว่า “always” หรือ “usually” หรือ “everyday” นำมาใช้ด้วย แต่โดย *intuition* ของผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจะเข้าใจได้อย่างอัตโนมัติ กระจ่างแจ่มไม่สับสนใด ๆ

ข้อ b. นั้น ความหมายก็จะถูกกำหนดว่า

รอนทานอาหารเย็นของเขาแล้วตอน 6 โมงเย็น

เป็น 6 โมงเย็นของวันเดียวกัน (คือวันนี้) ที่พูดคุยกันหรือพูดถึงเรื่องนี้ และรอนทานอาหารเย็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะนานหรือจะก่อนที่พูดถึงกันนี้แค่ไหน เพียงใดก็ไม่สำคัญ เน้นที่บอกให้รู้ว่า “กินแล้วเลิกแล้ว” ก็แล้วกัน

ในข้อ c., d. และ e. เมื่อเอากริยาช่วย (auxiliary verb หรือ helping verb) “is,” “has” และ “will” เข้าไปรวมด้วย ก็จะมีกฎเกณฑ์ให้ผันกริยาเดิมให้สอดคล้องกัน และเกิดความหมายตามรูปกริยาช่วยที่สร้างขึ้นนั้น

ข้อ c. บอกให้รู้ว่า รอนกำลังทานอาหารเย็นอยู่

ข้อ d. บอกให้รู้ว่า รอนทานยังไม่เสร็จ (ขณะที่พูดกัน)

เขาลงมือทานมาก่อนที่พูดกันนี้ แต่ตอนพูดเขาก็ยังทานไม่เสร็จ

ต่างกับ ข้อ c. ที่เน้นให้เห็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดอยู่ในช่วงสั้น ๆ

เท่านั้น

ส่วนข้อ d. จะเน้นที่ ผลสืบเนื่องว่าอาการหรือเหตุการณ์ที่ทำก่อนพูดกันนั้น ทำติดต่อกันมาถึงขณะที่พูดและอาจจะสืบเนื่องไปอีกในอนาคตไกล ๆ การใช้ tense นี้ เรียกว่าเป็น **present perfect tense** ค่อนข้างจะเข้าใจยากและยากที่จะใช้ให้ติดเป็นนิสัย หรือซึมซับเป็นธรรมชาติเหมือนภาษาของตัวเอง หมายถึง ของคนไทย ต้องหมั่นใช้สม่ำเสมอจนติดเป็นนิสัยและต้องเข้าใจอย่างจริง ๆ ว่า ต่างกับ **present simple** แม้ดูว่าจะมีส่วนเหมือนกันอยู่มาก

ว่านรายละเอียดใน Tenses of Verbs

สรุปจุดสำคัญ 3 ประการแรก : ประโยคถูกหรือผิด

1. ประโยคต้องประกอบด้วย
ภาคผู้กระทำกร (Noun Phrase) และ ภาคแสดง (Verb Phrase)
2. ประโยคต้องมีความสอดคล้อง (agreement) ของ Subject กับ
Verb และ Pronoun ที่ใช้
3. การใช้ tense ให้ถูกต้องกับเหตุการณ์ในประโยคจะช่วยให้ความหมาย
ไม่สับสน

- ตรวจสอบ agreement

The poison _____ (kill, kills) the bug.

ประโยคนี้ Subject ----> poison

Verb ที่จะสอดคล้อง ----> kills

- ตรวจสอบ tense

The poison _____ (kill, kills, killed) the bug.

เลือก kills และ killed ในแง่ agreement ถูกทั้งคู่

แต่จะขัดกับหลักการใช้ tense

ถ้าใช้ killed จะไม่สื่อความหมายที่ถูกต้อง

ต้องใช้ kills เท่านั้น เพราะประโยคนี้เป็นความจริง

ที่บอกว่า

“ยาพิษฆ่าแมลงได้”

หรือ

“ยาพิษ (มีไว้เพื่อ) ฆ่าแมลง”

ความในลักษณะนี้เจ้าของภาษาจะใช้ได้เฉพาะ

present simple tense เท่านั้น

แยก NP และ VP ก็จะเป็น

NP ————— VP

The poison

kills the bug.

ขอให้ผู้อ่านทำความเข้าใจหลักสำคัญทั้ง 3 ข้อ ให้กระจ่างชัด ลึกซึ่งถึง “หลักการและแนวคิด” (principle and concept) ของภาษาอังกฤษที่อธิบายอย่างง่ายที่สุดนี้ ในส่วนรายละเอียดให้อ่านเพิ่มเติมที่เนื้อหาของแต่ละเรื่อง เมื่อพอจะเข้าใจใน 3 เรื่องนี้อย่างสังเขปแล้ว ยังมีเรื่องสำคัญต้องพิจารณาทำความเข้าใจ และใช้ให้ถูกต้องอีกหลายเรื่อง แต่จะเลือกเรื่องที่เป็นเท่านั้นมาทำบทอธิบายตามสมควร เรื่องอื่น ๆ ผู้อ่านต้องหาอ่านจากตำราอื่น ๆ ซึ่งมีอยู่ทั่วไป

4. พื้นฐานประโยคภาษาอังกฤษ (Basic English Patterns)

ประยุกต์ตามแนวของ Norman C. Stageberg การเขียนประโยคภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง ต้องอยู่บนพื้นฐานการวางกระบวนประโยค (pattern) จะเพียงแต่เอาคำภาษาอังกฤษมาเรียงต่อกันตามชอบใจไม่ได้

**ดำไตกำหนดหัว:โรใปประโยค
ดวรวอยู่ตรงไหน
ต่องวางให้ถูก**

จะสับสนปนเปกันไม่ได้ เพราะจะผิดหลักภาษาและสื่อความกันไม่ได้ Stageberg วางประโยคพื้นฐานเพื่อรองรับความคิดทั้งหมดของมนุษย์ไว้บนเสาเข็ม 9 ต้น หรือกระบวนประโยคพื้นฐาน 9 แบบ แต่ละแบบเป็นประโยคที่ยังไม่ต่อเติมเสริมแต่งด้วยคำ หรือขยายความให้ยาวออกไป หรือสลับซับซ้อนขึ้น ประโยคพื้นฐานบางครั้งก็เรียกว่า “ประโยคเปลือย” (bare sentence) ซึ่งเปรียบเสมือนร่างกายที่แท้จริงของเรา เดิม ๆ มีอะไรก็มีเท่านั้น อาการเสริมแต่งหรือส่วนขยายที่เรียกว่า “modifier” หรือ “furnished portion” นั้นจะมีแต่งสักเท่าไรก็ย่อมได้ ขอแต่จับแต่งจับวางให้ถูกที่เพราะวางผิดที่แต่งผิดที่ (misplaced modifier) ก็จะไม่ช่วยให้

เกิดความสมบูรณ์ดีขึ้น กลับทำให้**สับสนกำกวม (ambiguous)** ฉะนั้น ขอให้ผู้อ่านทำความเข้าใจเรื่องนี้ให้ดี

หมายเหตุ (FB = *Furnished Sentence* BS = *Bare Sentence*)

ตัวอย่างของกระบวนประโยคพื้นฐาน

1. FS: Honey is very sweet.

BS: Honey is sweet.

(N be Adj.)

2. FS: *Walking to school is a good exercise.*

BS: Walking is exercise.

(N1 be N1)

3. FS: He ran *too fast*.

BS: He ran.

(N Vi)

4. FS: *Faint heart never won fair lady!*

BS: heart won lady!

(N1 Vt N1)

5. FS: I wrote her a *long* letter.

BS: I wrote her letter.

(N1 Vt N2 N3)

etc.

อ่านรายละเอียดใน **Basic English Patterns**

5. การขยายความ (Modification)

ประโยคพื้นฐาน (Basic Sentence) เป็นโครงสร้างหลัก การวางเรียงคำให้ถูกหน้าที่ตามหลักภาษา ก็เพื่อให้สื่อสารถูกต้อง ไม่สับสนและกำกวม ความคิดของมนุษย์ที่ต้องการจะนำมาสื่อสารแลกเปลี่ยนต่อกันและกันนั้น มีสั้นมียาว บางครั้งก็จำเป็นที่จะต้องตกแต่งหรือเสริมแต่งขึ้นบ้างตามความพอใจ หลักเกณฑ์ทางภาษาก็จะกำหนดไว้ว่า **เอาอะไรไปแต่งอะไรได้แต่เวลาแต่ง ต้องรู้ว่าเอาไปวางตรงไหน** ถ้าวางผิดที่ก็ไม่มีประโยชน์ กลับทำให้ดูน่าเกลียดหรือสับสนได้

สิ่งที่นำไปตกแต่งนี้ เรียกว่า เป็น **การขยายความ** (Modification) ส่วนที่ไปขยายเรียกว่า **modifiers** หรือ **furnished portion** เพื่ออำนวยความสะดวกประเภทบางที่ก็เรียกย่อยลงไปอีก เช่น

- ถ้าไปขยายหรือตกแต่งคำนาม (noun) ก็เรียกว่า **Adjective** เป็นคำ *Adjective*, *Adjective phrase*, *Adjective clause*
- ถ้าไปขยายหรือตกแต่งคำกริยา (verb) หรือ คำวิเศษณ์ (adverb) หรือ คำคุณศัพท์ (adjective) ก็เรียกว่า **Adverb** เป็นคำ *Adverb*, *Adverbial phrase*, *Adverbial clause* เป็นต้น

ตัวอย่าง
การขยายด้วย
Adjective

1. I want the pillow.

I want the **softest pillow**. (ผมต้องการหมอนที่นุ่มที่สุด)

ขยายด้วยคำ adjective - **softest**

2. I left **my used book** at home. (ผมวางหนังสือใช้แล้วของผมไว้ที่บ้าน)

ขยายด้วยคำ adjective - **used, my**

ขยายด้วย adjective phrase - **at home**

(prepositional phrase)

3. Music is an art **form that we all love**.

(ดนตรีเป็นรูปแบบหนึ่งของศิลปะซึ่งพวกเราทุกคนรัก)

ขยายด้วย adjective clause

“that we all love”

UNIT I

NOUN PHRASE

VERB PHRASE

1. Noun Phrase – Verb Phrase

1. เราสื่อสารกันด้วยความติดที่สร้างขึ้นด้วยรูปประโยค

“We express our ideas in
the form of sentences.”

ประโยคแบ่งเป็นสองส่วน

- ภาคประธาน (subject) กับ
- ภาคกริยาหรือภาคแสดง (predicate)

ภาคประธาน คือ ตัวประธานของประโยค เป็นผู้กระทำการหรือผู้แสดง (performer) และในภาคประธาน บางครั้งก็จำเป็นต้องมีการขยายความ (modify) เมื่อประธานเป็นได้เฉพาะ noun และ pronoun ส่วนที่มาขยายความได้ ก็ต้องเป็น adjective ด้วยเหตุที่ภาคประธานมีการขยายความได้ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มีความยาวตามความประสงค์ของผู้ใช้ภาษา ภาคประธานจึงเรียกว่าเป็น **NOUN PHRASE**

ในภาคกริยาหรือภาคแสดง ก็มีกริยา (verb) เป็นตัวหลัก บอกให้รู้ถึงความ เป็นไป การกระทำของประธาน ตัวกริยาเองก็มีหลายแบบมีทั้ง *transitive verb* (สกรรมกริยา) กริยาที่ต้องมีกรรม (object) มารับ *intransitive verb* (อกรรมกริยา)

linking verb ที่ตามด้วย complement มิใช่กรรม ส่วนที่เป็นกรรมก็อยู่ในรูป noun ฉะนั้น ในภาคนี้ก็จะมามีคำหลายชนิดทำหน้าที่หลากหลายตามกฎของภาษาอังกฤษเมื่อต้องการขยายความให้กว้างขวางขึ้น ส่วนที่มาขยายก็มีทั้ง adverb ที่ไปขยาย verb adjective และ adverb เอง ยังมี adjective ที่ไปขยาย noun ที่ใช้เป็น object และ complement ภาคนี้จึงมีชิ้นส่วนของภาษาปะปนกันมาก ภาคแสดง (predicate) น่าจะเหมาะเรียกว่าเป็น **VERB PHRASE** เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น

2. ขั้นตอนการแยก Noun Phrase (NP) กับ Verb Phrase (VP)

เพื่อให้เห็นภาคประธานและภาคแสดงได้ชัดเจน โปรดอ่านขั้นตอนต่อไป >>>>

(โปรดอ่านบท Basic English Patterns ประกอบด้วย เพื่อช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น เพราะประโยคมีหลายแบบ)

2.1 Simple Subject (เมื่อประธานเป็นคำ noun หรือ pronoun คำเดียว ไม่มีคำขยาย)

a. ประธานวางไว้หน้ากริยาเสมอ (Subject usually precedes the verb.)

- Tom *hurried*.
- The monkey *took* the banana.
- The banker *is* my neighbor.
- (You) *Bring* me the newspaper.

b. ถ้าประโยคสลับคำ (inverted sentence) ต้องจัดวางลำดับใหม่
เป็นประโยคปกติ เช่น >>>>

- On the first shelf **were** the **dishes**.

ประโยคนี้อ่านสลับกันอยู่ (inverted order) จัดเรียงให้เป็นการ
เรียงคำปกติของประโยค (normal order) เป็น

- (The *dishes* **were** on the first shelf.)

“dishes” เป็น subject “were” เป็น verb

- Down the street **dashed** the **boys** after the fire engine.

(พวกเด็กก็วิ่งกันพรวดพราดออกนอกถนนไล่ตามรถดับเพลิงดัง)

“boys” เป็น subject “dashed” เป็น verb

c. ถ้าเป็นประโยคคำถาม (question) ก็ให้จัดเรียงคำตามลักษณะ
ประโยคบอกเล่า (statement) เสียก่อน เช่น >>>>

- Who are you? (Question)

You are who. (Statement)

“You” เป็น subject “are” เป็น verb

- What books are you reading? (Question)

You are reading what book. (Statement)

“You” เป็น subject “are reading” เป็น verb

- Is your idea practical? (Question)

Your idea is practical. (Statement)

“idea” เป็น subject “is” เป็น verb

d. บางครั้งประธานวางอยู่หลังกริยา (*Subject word follows the verb*) เพื่อเน้นความ เหมือนข้อ b. เช่น >>>>

- Here **comes** the **bride**!

(เจ้าสาวมาแล้ว)

◇ (มาจากประโยค The **bride comes** here.)

“bride” เป็น subject “comes” เป็น verb

- Here **is** the **book** you ordered.

(นี่ไงหนังสือที่คุณสั่งซื้อ)

◇ (มาจากประโยค The **book** you ordered **is** here.)

“book” เป็น subject “is” เป็น verb

- There **are** many **causes** of flood.

(มีหลายสาเหตุของน้ำท่วม)

- There **causes** a **time** when dying seems preferable to staying alive.

(เวลาที่ตายเสียดีกว่าอยู่มาถึงแล้ว)

“causes” (ในประโยคแรก) และ “time” เป็น subjects “are” และ “causes” (ในประโยคหลัง) เป็น verbs

“here” กับ “there” นั้น เป็น “expletives” คือ “introductory adverb” เป็นคำวิเศษณ์นำหน้าประโยคเท่านั้น มิใช่ ประธานของประโยค

2.2 Simple Predicate ในภาคแสดงที่มีกริยาเพียงคำเดียว หรือมีกริยา

กับกลุ่มคำ (verb phrase) หรือมี auxiliary verb มาช่วยกริยาหลัก แต่ไม่มีคำขยาย เช่น >>>

- We **pretended**. (verb)
- The telephone **is ringing**. (verb)
- The problem **is solved**. (verb)
- I **dropped** my book. (verb)
- The cat **drank** the milk. (verb)
- The comedian **was** funny. (verb)
- Highways **are** dangerous. (verb)
- The fish **swam down** the river. (verb phrase)
- We **will go** with you. (verb phrase)
- They **went to live** in Chiangmai. (verb phrase)

2.3 Compound Subject ในหนึ่งประโยคมี subject สองหรือมากกว่า
สอง เชื่อมด้วย “and” หรือ “or” “either....or” หรือ “neither....
nor” เช่น >>>

- You **and** I must win.
- You **or** I must win.
- Milk **and** cookies are on the table.
- Victory **or** defeat comes at the end of every race.
- **Neither** Tom **nor** Tammy smiled.
- **Either** Tom **or** Tammy must sign.

2.4 Compound Predicate ในหนึ่งประโยคมีกริยาสองหรือมากกว่า

สอง เชื่อมด้วย “and” หรือ “or” เช่น >>>

- Mary *dusted* and *mopped*.
(แมรีเช็ดฝุ่นและถูพื้น)
- No one *entered* or *exited*.
(ไม่มีใครเข้ามาหรือออกไป)
- We *can sing* and *dance*.
(พวกเราร้องเพลงก็เป็นเต้นรำก็ได้)

ในข้อ 2.5 และ 2.6 โปรดอ่านเรื่อง Modification (การขยายความ) ประกอบด้วย จะเข้าใจดีขึ้น

2.5 Noun Phrase & Modifier ภาคประธานมีการขยายความด้วย adjective เช่น >>>

- *The tiny puppy* barked.
- The tiny puppy in the pet shop* barked.
- The tiny puppy (that was) bought from the pet shop* barked.
(ลูกสุนัขตัวน้อยที่ซื้อจากร้านขายสัตว์เลี้ยงเห่า)

จะเห็นชัดเจนว่า *กริยาหลัก (main verb)* ของประโยค คือ
“barked” ส่วน “was bought” หรือ “bought” นั้น เป็น
กริยาของอนุประโยค *adjective clause* ที่ไปขยายความประธาน
“puppy”

- *The pretty lady* smiled.
 - The pretty lady behind the counter* smiled.
 - The pretty lady who stood behind the counter* smiled.
- (รูปภาพสตรีคนสวยคนที่ยืนอยู่หลังเคาน์เตอร์ยิ้ม)

เช่นเดียวกับประโยคแรก “smiled” คือ *main verb* แต่ “stood” นั้น เป็น verb ใน *subordinate adjective clause* ที่ขยายความ “lady” (ประธานของประโยค)

2.6 Verb Phrase & Modifier ภาคแสดงมีการขยายความ เช่น >>>

- I read novels.
 - I usually read novels.
 - I usually read *mystery* novels.
- (ปกติผมชอบอ่านนวนิยายลึกลับ)

“usually” เป็น *adverb* ขยาย *main verb* “read”
 “mystery” ปกติเป็น *noun* แต่ในประโยคนี้ทำหน้าที่เป็น *adjective* ขยาย “novels”

- Noi wrote home.
 - Noi wrote home *weekly*.
 - Noi wrote home *weekly to please her mother*.
- (น้อยเขียนจดหมายกลับบ้านทุกอาทิตย์เพื่อเอาใจแม่)

“wrote” เป็น *main verb* ขยายด้วยคำ *adverb* “weekly” และ *adverbial phrase* “to please her mother”

I will wait.

I will wait until the game is over.

(ผมจะคอยจนกว่าการแข่งขันเลิก)

“wait” เป็น main verb ขยายด้วย “until the game is over” ซึ่งเป็น subordinate adverbial clause

2.7 ทั้ง Noun Phrase & Verb Phrase มีการขยายความ เช่น >>>

The girl waved.

The girl in the train waved.

The girl in the train waved to the lady.

The girl in the train waved to the lady on the platform.

(เด็กผู้หญิงในรถไฟโบกมือให้สุภาพสตรีที่ชานชลา)

ภาค NP มี “girl” เป็น “noun” ทำหน้าที่ประธาน มี “in the train” เป็น “adjective phrase” ขยายความ
ในภาค VP มี “waved” เป็น “main verb” ขยายด้วย “to the lady” เป็น “adverbial phrase” และมี “on the platform” เป็น “adjective phrase” ไปขยายคำ noun “lady”

The seal balanced the ball.

The trained seal balanced the ball.

The trained seal balanced the ball while the band played.

3. ประโยชน์ของการที่รู้เรื่อง เข้าใจ Noun Phrase กับ Verb Phrase

- 3.1 ทำให้ง่ายแก่การดูความสัมพันธ์และความสอดคล้องของประธานกับกริยา
(Subject-verb agreement)
- 3.2 ง่ายแก่การพิจารณาว่าใช้ tense ถูกต้องไหม
- 3.3 ง่ายแก่การตรวจสอบว่า ประโยคพื้นฐานนั้น ส่วนใดเป็นส่วนของประโยคพื้นฐาน (Basic English Pattern หรือ Bare Sentence) ส่วนใดเป็นส่วนขยายความ (modification) และอะไรไปขยายอะไร
- 3.4 ช่วยให้เข้าใจความหมายของประโยคถูกต้องตรงตามความหมายที่แท้จริง ไม่สับสน กำกวม

เมื่อมีประโยคหลายประการ ก็ควรอ่านบทนี้หลาย ๆ ครั้ง และลองทำแบบฝึกหัดท้ายบทนี้ทุกข้อด้วยตนเอง ผู้เขียนขอเฉลยคำตอบให้แต่ละข้อเฉพาะ คำใดที่เป็น ประธาน (subject) และคำใดที่เป็นกริยาหลัก (main verb) เพราะเป็นเรื่องสำคัญที่แยกประโยคออกเป็นภาค NP - และภาค VP ออกจากกัน ในส่วนที่ขยายความนั้น ลองใคร่ครวญพิจารณาดูเอาเอง ถ้าเกิดความสงสัยก็ให้อ่านบทนี้และอ่านเพิ่มเติมในบท modification (การขยายความ)

Test 1

Underline **once** for the **noun** as a **subject** and **twice** for the **verb** of the sentence.

1. The cat is a Siamese.
2. Come in!
3. Tell me about yourself.
4. Is there a doctor in the house?
5. The book was published.
6. The bullet missed.
7. Gossip is discouraged.
8. The pieces matched perfectly.
9. The atomic bomb exploded.
10. The voyage ended in tragedy.

11. Cars are fun but dangerous.
12. Your temper is crude and unnecessary.
13. Bob put a worm on the hook.
14. I decorated the room in pink.
15. I travelled Europe in June.
16. Tom fixed the motor easily.
17. We bought Dad a pipe.
18. Feed the cat milk.
19. I brought you food.
20. Give me the answer to the question.

Test 2

Underline **once** for the **noun as a subject** and **twice** for the main **verb** of the sentence.

1. I made myself a hamburger with mustard.
2. Have you seen this show?
3. The woman replied, "I was born in Thailand."
4. Did you spend all of your energy?
5. He eats, sleeps and watches television.
6. We picked cherries, apples and pears.
7. Robins, swallows and sparrows are birds.
8. We travelled wherever we pleased.
9. I listen to the radio because it entertains me.

10. When it started too rain, we stopped the ball game.
11. We drove in and parked the car.
12. She understands the first few lessons in English quite readily.
13. The red ink corrections made the composition look messy.
14. She offered me her sandwich.
15. Do your parents stay up to see the Late Show?
16. Liver and onions are not so popular as ham and eggs.
17. A young chorister played the organ and sang a hymn.
18. Mother and Dad always took care of us.
19. The proverb states : "Life is short, but art is long."
20. When the truck delivered the fuel oil, the snow had melted.

Test 1		ANSWERS		Test 2	
Subject	Verb	Subject	Verb	Subject	Verb
1. cat	is	1. I	made		
2. (You)	come	2. You	have seen		
3. (You)	tell	3. woman	replied		
4. doctor	is	4. you	spend		
5. book	was published	5. He	eats, sleeps, watches		
6. bullet	missed	6. We	picked		
7. Gossip	is	7. Robins, swallows, sparrows	are		
8. pieces	matched	8. We	travelled		
9. bomb	exploded	9. I	listen		
10. voyage	ended	10. We	stopped		
11. Cars	are	11. We	drove, parked		
12. temper	is	12. She	understands		
13. Bob	put	13. ink, corrections	made		
14. I	decorated	14. She	offered		
15. I	travelled	15. parents	stay up		
16. Tom	fixed	16. Liver and onions	are		
17. We	bought	17. chorister	played, sang		
18. (You)	feed	18. Mother and Dad	took		
19. I	brought	19. proverb	states		
20. (You)	give	20. snow	had melted		

UNIT II

AGREEMENT